

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 04-03/6-353

«24» квітня 2015 р.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ
(01033, м Київ, вул. Жилянська, 14)

**Суб'єкти права на конституційне подання
48 народних депутатів України**
Уповноважені за дорученням народні депутати
України:

ДОЛЖЕНКОВ Олександр Валерійович
01008, Україна, м. Київ, вул. Грушевського, 5

Ел. пошта: Dolzhenkov.Oleksandr@rada.gov.ua
Тел.: (044) 255-37-71

ШПЕНОВ Дмитро Юрійович
01008, Україна, м. Київ, вул. Грушевського, 5
Ел. пошта: Shpenov.Dmytro@rada.gov.ua

МАРТОВИЦЬКИЙ Артур Володимирович
01008, Україна, м. Київ, вул. Грушевського, 5
Ел. пошта: Martovytskyi.Artur@rada.gov.ua
тел: (044) 255-26-23

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини 4 пункту 32 Розділу I Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» (щодо податкової реформи) від 28 грудня 2014 року № 71-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 31 грудня 2014 р. — № 254, спецвипуск)

Відповідно до статей 147, 150, 152 Конституції України, пункту 1 статті 13, статей 15, 38-40, пункту першого статті 82 Закону України 16 жовтня 1996 року № 422/96-ВР «Про Конституційний Суд України» звертаємося до Конституційного Суду України з клопотанням про визнання такими, що не

відповідають Конституції України (є неконституційними) окремих положень Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 31 грудня 2014 р. — № 254, спецвипуск) (далі – Закон № 71-VIII), а саме:

Частини 4 (абзац 14) пункту 32 Розділу I щодо внесення змін до Податкового кодексу України («Голос України» від 04.12.2010 № 229) (далі – Закон № 2755-VI) в частині:

викладення підпункту 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 Податкового кодексу України такого змісту:

До загального місячного оподатковуваного доходу платника податку включаються:

«суми пенсій (включаючи суму їх індексації, нараховану відповідно до закону) або щомісячного грошового утримання, отримуваних платником податку з Пенсійного фонду України чи бюджету згідно із законом, якщо їх розмір перевищує три розміри мінімальної заробітної плати (у розрахунку на місяць), встановленої на 1 січня звітного податкового року, - у частині такого перевищення, а також пенсій з інших джерел, якщо згідно з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі пенсії підлягають оподаткуванню чи не оподатковуються в країні їх виплати».

На виконання вимог пункту 4 частини другої статті 39 Закону України «Про Конституційний Суд України» наводимо правове обґрунтування невідповідності (неконституційності) зазначених вище положень Закону №71-VIII статтям 1, 3, 19, 22, 46, 68 Конституції України.

I. Основний Закон України, визначаючи Україну соціальною та правовою державою, в якій права та свободи людини та їх гарантії для держави є сутністю змісту та спрямованістю діяльності, закріплює, що основним обов'язком держави є утвердження і забезпечення прав і свобод людини (статті 1,3 Конституції України).

Відповідно до статті 22 Конституції України держава, виконуючи зазначені вище обов'язки перед людиною має забезпечувати основоположний принцип, що конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані.

При прийнятті нових законів або змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод. З цього приводу Конституційний Суд України у своєму рішенні № 6-рп/2007 у справі про соціальні гарантії громадян висловив свою правову позицію про те, що «невиконання державою взятих на себе соціальних зобов'язань порушує принцип соціальної правової держави та вважає, що утверджуючи та забезпечуючи права і свободи громадян «держава окремими законами встановила певні соціальні пільги, компенсації, гарантії, що є складовою конституційного права на соціальний захист і юридичним засобами

здійснення цього права». А тому відповідно до частини другої статті 6, частини другої статті 19, частини першої статті 68 Конституції України вони є загальнообов'язковими та однаковою мірою мають додержуватись органами державної влади, місцевого самоврядування, їх посадовими особами.

Україна ратифікувала Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права 1966 року, Європейську соціальну хартію 1996 року, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року у зв'язку з чим зазначені міжнародні правові акти відповідно до статті 9 Конституції України стали частиною національного законодавства України та взяла на себе зобов'язання щодо їх виконання, утвердження принципу соціальної держави та визнання обов'язковості юрисдикції Європейського суду з прав людини. Отже, зазначені вище міжнародні норми є джерелом законодавчого правового регулювання і правозастосування в Україні.

Аналізуючи словосполучення «звуження змісту прав і свобод», про яке йдеться в статті 22 Конституції України, як правову категорію, Конституційний Суд України зазначив: «Зміст прав і свобод – це умови і засоби, які визначають духовні та матеріальні потреби людини необхідні для задоволення потреб її існування і розвитку. Обсяг прав людини – кількісні показники відповідних можливостей, які характеризують його множинність, величину, інтенсивність і ступінь прояву та виражені у певних одиницях виміру.

Звуження змісту прав і свобод означає зменшення ознак, змістовних характеристик можливостей людини, які відображаються відповідними правами та свободами, тобто якісних характеристик права. Звуження обсягу прав та свобод – це зменшення кола суб'єктів, розміру території, часу, розміру або кількості благ чи будь-яких інших кількісно вимірюваних показників використання прав і свобод, тобто їх кількісної характеристики». (Рішення Конституційного Суду України № 8-рп/2005 у справі про рівень пенсії і щомісячного довічного грошового утримання).

З приводу розуміння статті 22 Основного Закону України, Конституційний Суд України в Рішенні № 5-рп/2005 зазначив, що «конституційні права і свободи» гарантуються і не можуть бути скасовані (частина друга), при прийнятті нових законів або внесення змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (частина третя). Скасування конституційних прав та свобод – це їх офіційна юридична або фактична ліквідація. Звуження змісту та обсягу цих прав і свобод є їх обмеженням і суперечить зазначеній статті Конституції України.

Окрім наведених вище доводів і правового обґрунтування невідповідності Конституції України змін, доповнень до окремих положень Податкового кодексу України необхідно врахувати наступне.

Положення Податкового кодексу, про які йдеться вище, регулюють, зокрема питання оподаткування (звільнення від оподаткування) соціальних

виплат пенсіонерам, людям похилого віку, в тому числі і внесені до них зміни, доповнення та виключення Законом №71-VIII безпосередньо стосуються обмеження соціальних гарантій, компенсацій і пільг, як невід'ємних складових для підтримки необхідного рівня життя, звужують зміст та обсяг прав цієї категорії громадян, що беззаперечно протирічить приписам статей 1,3 та 22 Основного Закону України.

Відповідно до статті 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом. Це право гарантується, в тому числі, бюджетними та іншими джерелами соціального забезпечення.

Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом (частина третя статті 46 Конституції України), а приписи статті 48 Конституції України закріплюють право кожного на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло.

Таким чином, запровадивши Законом №71-VIII обмеження та звуження змісту, обсягу існуючих соціальних прав і гарантій шляхом внесення змін до Податкового кодексу України, законодавець діяв всупереч **статтям 1, 3, 19, 22, 46, 68 Конституції України.**

II. Положення Закону №71-VIII не узгоджуються із Законом України «Про пенсійне забезпечення».

Відповідно до частини 4 статті 8 Закону України «Про пенсійне забезпечення» пенсії не підлягають оподаткуванню. Дана норма закону залишається на сьогоднішній день чинною.

В свою чергу, вважаємо, що люди, котрі працювали все життя, а це – 30-40 років, щоб заробити собі на високу пенсію, вже сплатили всі необхідні відрахування із своєї заробітної плати до Пенсійного фонду. Вимагати в них сплачувати ще якийсь податок з того, за що вони вже сплатили – незаконно. Це подвійне оподаткування.

Крім того, питання оподаткування пенсій не вирішує проблеми із наповненням Держбюджету. Введення такого податку нівелює бажання людини в подальшому працювати із легальною високою зарплатою і робити відрахування до Пенсійного фонду, адже вона не зможе забезпечити собі належну пенсію, а до кінця своїх днів буде змушена платити податки.

Враховуючи вищенаведене, слід зазначити, що Закон України від 28.12.2014 № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», в частині

оподаткування пенсій, є неконституційний, та такий, що порушує права громадян України.

III. У відповідності до статті 24 Конституції України громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом.

Конституція України не допускає будь-яких обмежень у правах громадян за ознаками майнового стану, зокрема оподаткування пенсій в залежності від їх розміру.

Законодавець не може виокремлювати певну категорію пенсіонерів, соціальні виплати (пенсії) яким оподатковуються, а іншим не оподатковуються. Таке законодавче регулювання суперечить меті встановлення конституційної гарантії матеріального забезпечення пенсіонерів, свідчить про його формальний характер, не відповідає принципу єдиного статусу всіх пенсіонерів України та порушує принцип рівності між пенсіонерами, пенсії яких оподатковуються, і тими, пенсії яких не оподатковуються.

Також необхідно зазначити на недопустимості запровадження податку на пенсії громадян, розмір яких перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, оскільки це обмежує їх обсяг. Тобто, залишивши незмінним зміст права на пенсію, Закон № 71-VIII звужив обсяг цього права, встановивши базу для оподаткування у вигляді трьох розмірів мінімальних заробітних плат.

Зазначаємо, що в умовах постійного зростання цін і, зокрема, на ліки та медичні послуги, які саме для пенсіонерів є життєво необхідними, а також на житлово-комунальні послуги, це вже негативно позначилось на їх життєвому рівні.

Таким чином, положення **частини 4 (абзац 14) пункту 32 Розділу I Закону № 71-VIII** стосовно оподаткування пенсій не узгоджуються з конституційним положенням про рівність конституційних прав і свобод громадян, про недопустимість звуження змісту чи обсягу існуючих соціальних гарантій для пенсіонерів при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів, а тому суперечать статтям **22, 24 Конституції України**.

IV. Щодо невідповідності статті 46 Конституції України

У статті 46 Конституції України законодавець визначив одне із основних прав громадян - право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Положення Закону № 71-VIII, які пропонується визнати неконституційними, порушують права на соціальний захист пенсіонерів.

Приймаючи закони, які визначають певні соціальні права громадян, Верховна Рада України вирішує завдання посилення соціальної захищеності окремих категорій населення шляхом надання пільг і державної соціальної підтримки, створення належних умов для життєзабезпечення, поліпшення їх

матеріального становища, забезпечення прав на охорону їх життя, здоров'я, освіти, тощо.

Разом з тим, шляхом оподаткування пенсійних виплат громадян, держава доводить своє небажання або неспроможність виконувати взяті на себе раніше соціальні зобов'язання, чим порушує приписи Конституції України.

На цьому наголошує Конституційний Суд України у своєму Рішенні від 9 липня 2007 року № 6-рп/2007. Так, зокрема, він висловлює позицію про те, що "невиконання державою взятих на себе соціальних зобов'язань порушує принцип соціальної, правової держави (стаття 1 Конституції України). Конституційний Суд України, зокрема, вважає, що утверджуючи і забезпечуючи права і свободи громадян, держава окремими законами України встановила певні соціальні пільги, компенсації і гарантії, що є складовою конституційного права на соціальний захист і юридичними засобами здійснення цього права, а тому відповідно до частини другої статті 6, частини другої статті 19, частини першої статті 68 Конституції України вони є загальнообов'язковими, однаковою мірою мають додержуватися органами державної влади, місцевого самоврядування, їх посадовими особами. Невиконання державою своїх соціальних зобов'язань щодо окремих осіб ставить громадян у нерівні умови, підриває принцип довіри особи до держави, що закономірно призводить до порушення принципів соціальної, правової держави. Принципи соціальної держави втілено також у ратифікованих Україною міжнародних актах: Міжнародному пакті про економічні, соціальні і культурні права 1966 року, Європейській соціальній хартії (переглянутій) 1996 року, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, та рішеннях Європейського суду з прав людини. Зокрема, згідно зі статтею 12 Європейської соціальної хартії (переглянутої) 1996 року держава зобов'язана підтримувати функціонування системи соціального забезпечення, її задовільний рівень, докладати зусиль для її поступового посилення тощо".

Таким чином слід підсумувати, що з прийняттям змін до Податкового кодексу України в частині оподаткування пенсійних виплат відбулася відміна та звуження певних прав і свобод, а також порушення статті 46 Конституції України, яке полягає у невиконанні державою свого обов'язку матеріально забезпечувати громадян у випадках, передбачених законом.

V. Щодо невідповідності статті 8 Конституції України

Друге речення частини другої статті 8 Конституції України визначає, що Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Враховуючи вищенаведене обґрунтування щодо невідповідності окремих положень Закону №71-VIII статтям 22, 24, 46, 68, Конституції України суб'єкти права на конституційне подання дійшли висновку, що при прийнятті цього Закону Верховною Радою України порушено також приписи частини другої статті 8 Конституції України, оскільки вона прийняла закон, окремі норми якого суперечать Конституції України.

Окремо слід зазначити, що Конституційний Суд України неодноразово розглядав справи і приймав рішення, у яких визнавав окремі положення законів щодо зупинення або обмеження пільг, компенсацій і гарантій такими, що не відповідають Конституції України (рішення Конституційного Суду України від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 (справа щодо пільг, компенсацій і гарантій), від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004 (справа про соціальний захист військовослужбовців та працівників правоохоронних органів), від 1 грудня 2004 року № 20-рп/2004 (справа про зупинення дії або обмеження пільг, компенсацій і гарантій), від 11 жовтня 2005 року № 8-рп/2005 (справа про рівень пенсії і щомісячного довічного грошового утримання). Проте, незважаючи на зазначені рішення Конституційного Суду України, Верховною Радою України регулярно приймаються закони, якими здійснюється зупинення дії інших законів України щодо надання пільг, компенсацій і гарантій або внесення до них змін, скасування чи обмеження пільг, компенсацій і гарантій, а також встановлюється інше правове регулювання відносин, ніж передбачено законами України. Одним із прикладів таких порушень Конституції України є Закон № 71-VIII, з приводу окремих положень якого є наявність спору щодо їх конституційності.

Абсолютно безспірним і очевидним є те, що у своїх рішеннях щодо пільг і компенсацій Конституційний Суд України закладав основоположний принцип - рівень соціальної забезпеченості, який раніше був встановлений законами для громадян України, не може бути обмеженим.

На нашу думку цей принцип має бути забезпечений шляхом неприйняття законодавчих ініціатив, які направлені на будь-яке звуження, зменшення чи обмеження закріплених у законах прав, свобод, пільг, гарантій та компенсацій. А у разі прийняття таких ініціатив на захист громадян України має стати Конституційний Суд України, оскільки лише йому підвідомчі питання визнання законодавчих актів чи окремих їх положень неконституційними.

Зупинення дії положень законів, якими визначено права і свободи громадян, їх зміст та обсяг, є обмеженням прав і свобод і може мати місце лише у випадках, передбачених Основним Законом України. У статті 64 Конституції України вичерпно визначено такі випадки, а саме передбачено, що в умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод людини із зазначенням строку дії цих обмежень, та визначено ряд прав і свобод, які не можуть бути обмежені за жодних обставин.

Внаслідок відміни на постійній основі дії чинних законів України, якими встановлено пільги, компенсації чи інші форми соціальних гарантій, відбувається фактичне зниження життєвого рівня громадян, який не може бути нижчим від встановленого законом прожиткового мінімуму (частина третя статті 46 Конституції України), та порушується гарантоване у статті 48 Конституції України право кожного на достатній життєвий рівень.

Отже, відповідно до частини третьої статті 22, статті 64 Конституції України право громадян на соціальний захист, інші соціально-економічні права можуть бути обмежені, у тому числі зупиненням дії законів

(їх окремих положень), лише в умовах воєнного або надзвичайного стану на певний строк.

Таку правову позицію Конституційний Суд України висловив у Рішенні від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 (справа щодо пільг, компенсацій і гарантій) (пункт 6 мотивувальної частини).

Оскільки до теперішнього часу в Україні не введено воєнного або надзвичайного стану, оподаткування пенсій, є порушенням гарантованих Конституцією України прав громадян. Обмеження права на соціальний захист з підстав усунення загроз економічній безпеці України не є конституційно допустимим, оскільки згідно з статтею 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Таким чином, суб'єкти права на конституційне подання вважають, що положення частини 4 (абзац 14) пункту 32 Розділу I Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» (щодо податкової реформи) в частині внесення змін до підпункту 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 Податкового кодексу України мають бути визнані такими, що не відповідають Конституції України у зв'язку з їх невідповідністю частині другій статті 8, частині другій та третій статті 22, частині першій статті 46, статті 48, Конституції України.

Згідно зі статтею 15 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставами для прийняття Конституційним Судом України рішення щодо неконституційності правових актів повністю чи в їх окремих частинах є, зокрема, їх невідповідність Конституції України.

На підставі вищевикладеного та керуючись статтями 147, 150 і 152 Конституції України, статей 13, 39, 40, 71 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

1. Відкрити конституційне провадження у справі за цим конституційним поданням;

2. Визнати конституційне провадження у справі за цим конституційним поданням невідкладним;

3. Визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційними) положення частини 4 (абзац 14) пункту 32 Розділу I Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» (щодо податкової реформи) в частині викладення підпункту 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 Податкового кодексу України такого змісту:

До загального місячного оподаткованого доходу платника податку включаються:

«суми пенсій (включаючи суму їх індексації, нараховану відповідно до закону) або щомісячного грошового утримання, отримуваних платником податку з Пенсійного фонду України чи бюджету згідно із законом, якщо їх розмір перевищує три розміри мінімальної заробітної плати (у розрахунку на місяць), встановленої на 1 січня звітного податкового року, - у частині такого перевищення, а також пенсій з інших джерел, якщо згідно з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі пенсії підлягають оподаткуванню чи не оподатковуються в країні їх виплати»;

4. Залучити до участі в конституційному провадженні уповноважених представників суб'єкта права на конституційне подання за дорученням:

ДОЛЖЕНКОВ Олександр Валерійович;

ШПЕНОВ Дмитро Юрійович;

МАРТОВИЦЬКИЙ Артур Володимирович.

Додатки:

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини 4 пункту 32 Розділу I Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» (щодо податкової реформи) від 28 грудня 2014 року № 71-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 31 грудня 2014 р. — № 254, спецвипуск)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
1	Бонко Андрій Анатолійович	160	
2	Рабчинчук	163	
3	Званцев Михайло Миколайович	181	
4	Воронцов Ігор Миколайович	172	
5	Домашнев Олександр Васильович	182	
6	Шурма Сергій Максимович	186	
7	Кисельов Андрій Миколайович	176	
8	Козак Тарас Романович	173	
9	Керасев Олександр Ігоревич	185	
10	Билив Євген Петрович	164	
11	Клименко Василь Васильович	184	

11 (одинадцять підписів)

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини 4 пункту 32 Розділу I Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» (щодо податкової реформи) від 28 грудня 2014 року № 71-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 31 грудня 2014 р. — № 254, спецвипуск)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
12	Матвійчук Сергій Антонінович	№ 263	
13	Табаченко Юрій Олексійович	183	
14	Лабазюк Сергій Петрович	№ 188-385	
15	Бандурів Валерій Валерійович	№ 295	
16	Гурин Іван Темасюкович	№ 336	
17	Цуєрня Микола Іванович	166	
18	Ошмянко Олександр Романович	№ 297	
19	Кликов Сергій Петрович	256	
20	Чижів С.І.	236	
21	Фермант Андрій Анатолійович	357	
22	Шкоболов Юрій Анатолійович	344	

(Голова комісії підписав)

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини 4 пункту 32 Розділу I Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» (щодо податкової реформи) від 28 грудня 2014 року № 71-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 31 грудня 2014 р. — № 254, спецвипуск)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
23	Разваровський Віктор Іванович	№ 271	
24	Помілавський Михайло Михайлович	№ 104	
25	Єрещев Т.М.	№ 238	
26	Гальченко А.В.	№ 247	
27	Колесніков І.З.	№ 180	
28	Торре Юлій Якович	310	
29	Добкіне Д.М.	376	
30	Морозов О.М.	178	
31	Шпенюк Д.М.	252	
32	Габуров К.М.	№ 296	
33	Свержук М.А.	№ 769	

(11 година дцяте підписов)

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини 4 пункту 32 Розділу I Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» (щодо податкової реформи) від 28 грудня 2014 року № 71-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 31 грудня 2014 р. — № 254, спецвипуск)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
34	Сомко Сергій Миколайович	265	
35	Львова Сергій Володимирович	171	
36	Добкін Михайло Маркович	162	
37	Львович Юрій Віталійович	149	
38	Думанів Сергій Володимирович	309	
39	Бакулін Євген Михайлович	308	
40	Мартович Артур Володимирович	251	
41	Бахтев Тетяна Дмитрівна	168	
42	Семьяков Дмитро Сергійович	259	
43	Новоселов Ігор Іванович	170	
44	Гусак Володимир Георгійович	174	

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини 4 пункту 32 Розділу I Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України» (щодо податкової реформи) від 28 грудня 2014 року № 71-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 31 грудня 2014 р. — № 254, спецвипуск)

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
45	Вилкун Олександр Юрійович	161	
46	Морозюк В. А.	175	
47	Саріє Сефіє Летимович	168	
48	Рожневська Катерина Юріївна	164	
49	Солод Юрій Васильович	257	
	З		

Всього 48 (сорок вісім) підписів народних депутатів України

Керівник
Управління кадрів
23.04.2015р

В. Максименко